

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1Csp/74/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204529
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8517204529.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. J. XXX, XXX XX L. J., v konaní o zaplatenie 383,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd **z a s t a v u j e** konanie v časti o zaplatenie sumy 2,64 eur s príslušenstvom.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalovanému **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Consumer Finance Holding a.s.) sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 383,81 eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 3.3.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 14.9.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 779,- eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 35,68 eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.284,48 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil z uvedenej zmluvy sumu 876,32 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil povinnosť splácať jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 31.12.2014 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.2.2015 úver zosplatnil. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 383,81 eur.

3. V priebehu konania pôvodný žalobca oznámil súdu, že k 1.1.2018 došlo k zániku spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. a jeho právnym nástupcom sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá bude ako nástupca pôvodného žalobcu - zaniknutej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. pokračovať v konaní proti žalovanému R. Z.. Žalobca požiadal, aby súd zobral zmenu na vedomie. Tunajší súd uznesením sp. zn. 1Csp/74/2017-35 zo dňa 28.2.2018 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalobcu - so žalobcom: Všeobecná úverová banka, a.s.

4. Dňa 16.4.2018 žalobca - Všeobecná úverová banka a.s., predložil súdu návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky uplatnenej v tomto konaní spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. a navrhol pripustiť zmenu na strane žalobcu, s čím postupca aj postupník súhlasili. Uznesením č.k. 1Csp/74/2017 zo dňa 10.5.2018 súd pripustil zmenu na strane žalobcu v zmysle podaného návrhu.

5. Podaním doručeným súdu dňa 20.3.2018 žalobca ozrejmil spôsob výpočtu žalovanej sumy. Zároveň uviedol, že netrvá na uplatnenej žalobe v časti nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky vo výške 2,64 eur a v tejto časti berie podanú žalobu čiastočne späť.

6. Nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo ešte pred jej doručením žalovanému, súd postupom podľa § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP konal ďalej vo veci bez rozhodnutia o zastavení konania v tejto časti.

7. Žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami a poučeniami o jeho procesných právach a povinnostiach podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dňa 19.6.2018, ku ktorej sa nevyjadril.

8. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský spor v hodnote do 1.000,- eur, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, súd nenariadil vo veci pojednávanie, ale dňa 5.5.2020 vyvesil na úradnej tabuli súdu a zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie, že dňa 1.6.2020 bude o veci vyhlásený rozsudok v zmysle § 297 písm. b/ CSP a následne v tento deň vyhlásil rozsudok vo veci samej.

9. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Keďže žalobca vzal svoju žalobu sčasti späť, súd konanie v časti o zaplatenie 2,64 eur s príslušenstvom postupom podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP zastavil s tým, že na prípadný nesúhlas žalovaného by neprihliadal, pretože k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo pojednávanie.

13. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými žalobcom, resp. jeho právnymi predchodcami k žalobe a zistil tento skutkový stav:

14. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s.) dňa 14.9.2012 uzavrel so žalovaným zmluvu označenú ako Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXX, č. zmluvy: XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá ako dlžníkovi pôžička vo výške 779,- eur, počet splátok 36 mesiacov, výška mesačnej splátky 35,68 eur, celková suma pôžičky 1.284,48 eur, ročná úroková sadzba: 42,57 %, termín konečnej splatnosti: 09/2012.

15. Žalovaný splatil z uvedeného úveru celkovo sumu vo výške 876,32 eur. Vzhľadom na omeškanie žalovaného so splátkami úveru pôvodný žalobca dňa 19.2.2015 úver zosplatnil. Na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 prešla pohľadávka uplatnená v tomto konaní zo žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., t.j. na terajšieho žalobcu.

16. Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- c) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

21. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. V prejednávacom prípade nie je sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 14.9.2012 je spotrebiteľskou zmluvou a teda zmluvný vzťah medzi sporovými stranami má spotrebiteľský charakter. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné skúmať, či práva a povinnosti zmluvných strán nie sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka, a to najmä §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv, ako aj s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Súd sa však v prvom rade vysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie. Pri skúmaní aktívnej vecnej legitímácie súd zisťuje, či žalobca je nositeľom práva vyplývajúceho z hmotného práva. Túto súd skúma vždy. V danom prípade ide o právo vyplývajúce zo zmluvy o úvere poskytnutého bankou, ktoré bolo postúpené tretej osobe, čiže v tomto prípade aktívna legitímácia úzko súvisí so splnením podmienok upravených v § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj podmienok stanovených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách (ďalej len „ZoB“).

28. V ustanovení § 92 ods. 8 ZoB sú upravené 2 základné podmienky pre možnosť banky postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, a to omeškanie dlžníka s plnením aspoň časti peňažného záväzku viac ako 90 dní a písomná výzva banky pred postúpením pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávok súd skúma,

či pohľadávka bola skutočne postúpená. Ak pred postúpením pohľadávky musia byť splnené určité podmienky, je súd oprávnený skúmať aj splnenie týchto podmienok. Uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB sú podľa názoru súdu podmienkami, ktoré musia byť splnené, aby banka mohla pohľadávku postúpiť. V opačnom prípade banka postupuje pohľadávku v rozpore s právnou úpravou, čo spôsobuje jej neplatnosť a má to za následok aj nedostatok aktívnej legitímácie postupníka. Omeškanie žalovaného dlhšie ako 90 dní mal súd ku dňu postúpenia pohľadávky preukázané. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky - výzvy pred postúpením pohľadávky, žalobca, ani jeho právny predchodca, nepredložili súdu žiaden doklad o tom, že by vyzvali žalovaného na úhradu dlhu pred postúpením pohľadávky. Práve táto výzva má slúžiť ako posledná možnosť pre dlžníka na odvrátenie postúpenia pohľadávky a zotrvanie v právnom vzťahu s bankou. Aj keď v § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je výslovne upravená lehota, kedy je potrebné výzvu pred postúpením pohľadávky zaslať, z logiky veci (vychádzajúc z účelu, ktorý sa týmto ustanovením má dosiahnuť, teda umožniť dlžníkovi odvrátiť postúpenie pohľadávky) je potrebné vyvodiť, že by malo ísť o výzvu v primeranom čase pred postúpením pohľadávky, aby dlžník skutočne aj mal reálnu šancu postúpenie odvrátiť (najmä ak sú pohľadávky banky postúpené inému subjektu, ktorým vo väčšine prípadov nie je banka). Ak totiž banka doručí dlžníkovi výzvu na zaplatenie dlhu a potom značnú dobu pohľadávku ani neuplatní na súde, ani s ňou inak nenaloží, nemôže dlžník po uplynutí dlhšieho časového obdobia (ako tomu bolo aj v tomto prípade) predpokladať alebo predvídať úmysel veriteľa pohľadávku postúpiť. Predžalobnú upomienku a v nej uvedenú výzvu na úhradu aktuálneho dlhu, teda výzvu doručovanú viac ako 4 roky pred účinnosťou postúpenia pohľadávky, nemožno považovať za výzvu doručovanú v primeranom čase pred postúpením pohľadávky. Navyše doručenie alebo aspoň odoslanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti súd nemal preukázané, pričom aj pri tejto listine platí, že bola vyhotovená viac ako 3 roky pred postúpením pohľadávky (a ak bola doručovaná, tak to platí aj o doručovaní), teda ani táto by nespĺňala podmienku zaslania v primeranej lehote pred postúpením pohľadávky. Na výzvu súdu, aby žalobca predložil doklady preukazujúce, že boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., predovšetkým, že v primeranom čase pred postúpením pohľadávky bola žalovanému R. Z. doručená, resp. doručovaná písomná výzva na zaplatenie dlžnej sumy, žalobca nereagoval. Súd teda nemal preukázané splnenie jednej zo základných podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na platné postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto konaní.

29. Na podporu svojich tvrdení súd poukazuje na rozhodovaciu líniu, ktorej sa pridávajú viaceré súdy vo svojich rozhodnutiach a ktoré písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky považujú za jednu z podmienok na platné postúpenie pohľadávky banky, porov. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajského súdu v Prešove vo veciach sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, 5Co/159/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/898/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp. zn. 5Co/173/2017 zo dňa 20.9.2017, ale najmä na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo 147/2017, (rozsudok zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018), podľa ktorého ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.

30. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

31. Súd ešte poznamenáva, že rozhodnutie o pripustení žalobcu do konania namiesto pôvodného žalobcu je procesným rozhodnutím, pri ktorom sa skúma skutočnosť, či právo bolo prevedené na inú osobu. Následky prípadného neplatného postúpenia resp. nesplnenia podmienok na postúpenie pohľadávky upravenej osobitnými predpismi (a s tým prípadne súvisiaci nedostatok aktívnej legitímácie) súd skúma až pri rozhodnutí vo veci samej.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie NS SR z 28.2.2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod R 72/2018).

36. Riadiac sa vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami a citovaným právnym názorom Najvyššieho súdu SR, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.